

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 3. juni 2010

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 31. maj 2010 følger hermed socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 3 (SOU Alm. del).

DHO/ J.nr. 2010-1084

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Line Barfod (EL).

Spørgsmål nr. 3:

"I forlængelse af ministerens svar på spørgsmål 1, bedes ministeren redegøre for, hvilke beføjelser § 71 tilsynet og Folketingets Ombudsmand har i private hjem, hvis der foreligger en administrativ frihedsberøvelse efter grundlovens § 71, i forbindelse med gennemførelse af kommunalbestyrelsens beslutning om med politiets bistand at hente og bringe barnet til stedet, hvor ungepålægget skal opfyldes."

Svar:

Som det fremgår af Justitsministeriets bidrag til besvarelsen af spørgsmål 1, indebærer en afgørelse om, at et barn skal bære en fodlænke i forbindelse med et ungepålæg om, at barnet skal opholde sig i hjemmet i en nærmere angiven tidsperiode, ikke i sig selv en begrænsning af det pågældende barns bevægelsesfrihed. Barnet vil således i praksis kunne forlade hjemmet i den omhandlede periode, og det vil således først være, når der opstår spørgsmål om gennemførelse af kommunalbestyrelsens eventuelle beslutning om med politiets bistand at hente og bringe barnet til stedet, hvor ungepålægget skal opfyldes, at der efter omstændighederne vil foreligge en administrativ frihedsberøvelse i grundlovens § 71's forstand.

I grundlovens § 71, stk. 7, er fastsat, at behandlingen af personer, der er administrativt frihedsberøvede, er undergivet et tilsyn valgt af Folketinget - det såkaldt § 71-tilsyn. Reglen gælder alene uden for strafferetsplejen.

Tilsynet fastlægger i vidt omfang selv sin praksis inden for rammerne af § 71). Det er dog almindeligt antaget, at grundlovens § 72 om boligens ukrænkelighed begrænser tilsynets mulighed for at få adgang til private hjem herunder fx også private opholdssteder, jf. fx § 71-tilsynet, alm. del bilag 248 (2002-03).

Med lov nr. 14/6 2009 ved lov nr. 502 af 12/6 2009 udvidedes Folketingets Ombudsmands virksomhed til også at omfatte frihedsberøvedes forhold på private institutioner m.v., hvor frihedsberøvelsen er sket enten i medfør af en afgørelse truffet af en offentlig myndighed, på opfordring af en offentlig myndighed eller med samtykke eller indvilligelse fra en offentlig myndighed, jf. ombudsmandslovens § 7, stk. 1.

Folketingets Ombudsmand fik samtidig, hvis det skønnes nødvendigt, kompetence til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at inspicere private institutioner m.v., hvor personer er eller kan blive berøvet deres frihed, jf. ombudsmandslovens § 19, stk. 5.

Det følger dog af lovforslagets bemærkninger (L 213, 2008-09), at denne udvidelse af Ombudsmandens kompetence er sket med henblik på at sikre Ombudsmanden adgang til at udføre opgaver som national forebyggende mekanisme efter den valgfri protokol til FN-konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf.

Det fremgår desuden, at bestemmelsen alene forventes undtagelsesvist anvendt og alene i det omfang, det skønnes nødvendigt for udførelsen af opgaver efter den valgfri protokol til FN-konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf.

Benedikte Kiær

/ Lise Stidsen Vandahl